

Concluziile recurenței

Recurența solicită:

- anularea în totalitate a Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 27 februarie 2013, Polonia/Comisia (T-241/10);
- declararea nulității Deciziei 2010/152/UE a Comisiei din 11 martie 2010 [notificată cu numărul C (2010) 1317] de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 63, p. 7), în măsura în care exclude de la finanțarea comunitară sumele de 279 794 442,15 PLN și de 25 583 996,81 euro, cheltuite de agenția de plăți acreditată de Republica Polonă;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața celor două instanțe.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, Republica Polonă invocă următoarele motive:

1. Greșita interpretare a articolului 20 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, întrucât Tribunalul a considerat că această dispoziție impune introducerea unui sistem LPIS-GIS (sistem de identificare a parcelor de teren pe baza unui sistem informatizat de date geografice) complet vectorizat sau a unui sistem echivalent, deși pentru atingerea standardelor prevăzute la această dispoziție nu este necesară o vectorizare completă.
2. Greșita interpretare a articolului 53 din Regulamentul (CE) nr. 796/2004, deoarece Tribunalul a considerat că sancțiunile pentru neregulile comise intenționat se aplică și dacă nu s-a constatat în mod concludent intenția dolosivă a acțiunii destinatarului.
3. Viciu de motivare a hotărârii atacate. În opinia Republicii Polone, Tribunalul nu a indicat care dintre cerințele de formă sau de fond care rezultă din articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 nu sunt îndeplinite. Tribunalul nu a motivat nici în ce măsură posibilitatea de a constata intenția dolosivă a acțiunii, pe calea unei acțiuni în justiție, a condus la incompatibilitatea sistemului de plată instituit de autoritățile poloneze cu obiectivele politicii agricole comune. De asemenea, Tribunalul nu a arătat în ce constă incoerența calculului efectuate de autoritățile poloneze în privința riscului efectiv pentru fond.
4. Încălcarea principiului contradictorialității și a dreptului la un proces echitabil prin neluarea în considerare a probele

prezentate de Republica Polonă și prin depășirea obiectului litigiului. Astfel, Tribunalul nu a examinat probele și explicațiile prezentate de Republica Polonă cu privire la sistemul de stabilire a posibilității de acordarea a ajutoarelor pentru suprafețe, și nici criteriul privind limitele controlului aplicat în Voievodatul Opole (Województwo opolskie). În plus, Tribunalul și-a extins analiza dincolo de obiectul criticilor Comisiei și de temeiul care a stat la baza adoptării deciziei atacate.

Recurs introdus la 24 mai 2013 de Henkel AG & Co. KGaA și Henkel France împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 7 martie 2013 în cauza T-607/11, Henkel AG & Co. KGaA și Henkel France/Comisia Europeană

(Cauza C-283/13 P)

(2013/C 215/12)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurențe: Henkel AG & Co. KGaA și Henkel France (reprezențanți: F. Brunet, E. Paroche, avocați, E. Bitton, avocate)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Regatul Danemarcei

Concluziile recurențelor

Recurențele solicită Curții:

- anularea ordonanței în măsura în care prin aceasta s-a declarat că nu este necesară pronunțarea cu privire la primul capăt de cerere al acțiunii Henkel prin care s-a solicitat Tribunalului anularea deciziei atacate (punctul 1 din dispozitivul ordonanței);
- să statueze că acțiunea Henkel în fața Tribunalului nu a rămas fără obiect și este admisibilă, și să trimită cauza spre rejudecare Tribunalului pentru reexaminarea faptelor relevante;
- anularea ordonanței în măsura în care a obligat Henkel să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisie, inclusiv pe cele aferente procedurii măsurilor provizorii în cauza T-607/11 R (punctul 4 din dispozitivul ordonanței), și obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și a celor efectuate în cadrul procedurii în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs conține patru motive, prin intermediul cărora recurențele contestă concluzia Tribunalului potrivit căreia nu aveau interes să continue acțiunea în fața Tribunalului împotriva deciziei atacate. Astfel, Tribunalul ar fi statuat în mod greșit că decizia atacată a rămas fără obiect ca urmare a deciziei ADLC prin care aceasta din urmă a considerat că transmiterea documentelor nu era necesară pentru asigurarea respectării dreptului la apărare al recurenților și că documentele nu erau relevante pentru analiza cauzei cu care a fost sesizată ADLC.

În schimb, recurențele susțin că aveau în continuare un interes legitim de a exercita acțiunea la Tribunal întrucât au nevoie să se întemeieze pe documente în procedura franceză pentru a dovedi că (i) faptele sancționate în cazul COMP/39.579 sunt aceleași sau cel puțin sunt strâns legate de faptele care fac obiectul urmăririi în cadrul procedurii franceze, ceea ce are incidență asupra statutului recurenților în raport cu normele franceze privind clemența; și (ii) insistența Henkel de a fi autorizată să utilizeze documentele în procedura franceză nu ar trebui să fie considerată drept o lipsă de cooperare a solicitantului de clemență care să justifice o reducere a amenzii de 25 % în loc de 30 %, astfel cum a reținut ADLC, ci ar trebui privită ca exercitarea unui drept și a unui interes legitim, și anume exercitarea dreptului la apărare.

Prezentul recurs cuprinde patru motive:

- primul motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul a denaturat faptele întrucât a statuat în mod eronat că, în urma deciziei ADLC, nu exista o altă fază procedurală în cursul căreia documentele ar putea fi reexamineate, în cazul în care decizia atacată ar fi anulată și documentele ar fi transferate la ADLC;
- al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul a denaturat faptele întrucât a interpretat greșit scopul real al cererii de transmitere a documentelor, atunci când a statuat că scopul cererii era numai să permită ADLC să examineze documentele, în timp ce scopul său principal era să permită Henkel să își exercite dreptul la apărare prin punerea în discuție a documentelor în cadrul procedurii franceze;
- al treilea motiv, întemeiat pe faptul că ordonanța era afectată de un viciu de motivare întrucât Tribunalul a considerat că Henkel nu avea interes de a exercita acțiunea fără a reexamina argumentele invocate de Henkel;
- al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul a comis o eroare de drept întrucât nu a examinat dacă Henkel avea în continuare interes de a exercita acțiunea în fața Tribunalului pentru a evita repetarea unui act nelegal.

Pentru toate aceste motive, recurențele solicită Curții anularea ordonanței.

Recurs introdus la 24 mai 2013 de Henkel AG & Co. KGaA și Henkel France împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 7 martie 2013 în cauza T-64/12, Henkel AG & Co. KGaA și Henkel France/Comisia Europeană

(Cauza C-284/13 P)

(2013/C 215/13)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurenți: Henkel AG & Co. KGaA și Henkel France (reprezenți: F. Brunet, E. Paroche, avocați, E. Bitton, avocate)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenților

Recurențele solicită Curții:

- anularea ordonanței în măsura în care prin aceasta s-a declarat că primul capăt de cerere al acțiunii Henkel prin care s-a solicitat Tribunalului anularea deciziei atacate era inadmisibil;
- să statueze că acțiunea Henkel în fața Tribunalului nu a rămas fără obiect și este admisibilă, și să trimită cauza spre rejudecare Tribunalului pentru reexaminarea faptelor relevante;
- anularea ordonanței în măsura în care a obligat Henkel să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisie (punctul 3 din dispozitivul ordonanței), și obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și a celor efectuate în cadrul procedurii în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs conține trei motive, prin intermediul cărora recurențele contestă concluzia Tribunalului potrivit căreia nu aveau interes să formuleze acțiunea în fața Tribunalului împotriva deciziei atacate. Astfel, Tribunalul ar fi statuat în mod greșit că decizia atacată a rămas fără obiect ca urmare a deciziei ADLC prin care aceasta din urmă a considerat că transmiterea documentelor nu era necesară pentru asigurarea respectării dreptului la apărare al recurenților și că documentele nu erau relevante pentru analiza cauzei cu care a fost sesizată ADLC.

În schimb, recurențele susțin că aveau un interes legitim de a exercita acțiunea la Tribunal întrucât au nevoie să se întemeieze pe documente în procedura franceză pentru a dovedi că (i) faptele sancționate în cazul COMP/39.579 sunt aceleași sau cel puțin sunt strâns legate de faptele care fac obiectul urmăririi în cadrul procedurii franceze, ceea ce are incidență